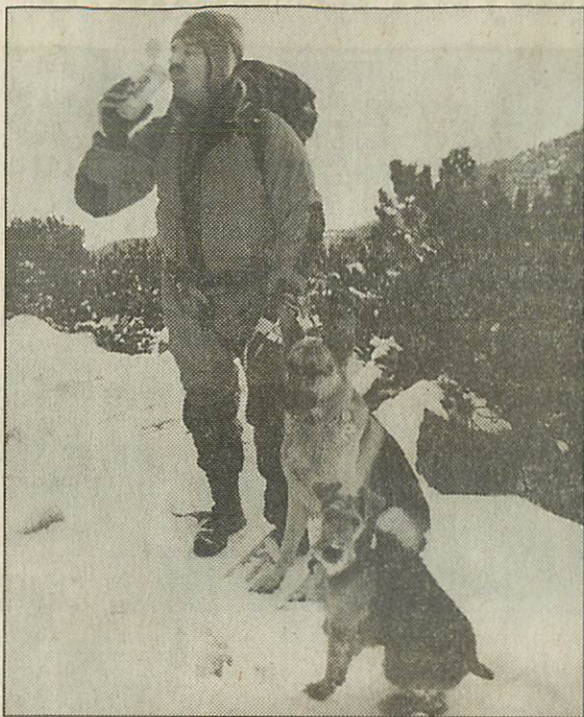

Az idő lett az alpinista veszte

Miskolc (ÉM - BA) - Mindent megtettek a bajba jutott magyar hegymászó felkutatásáért a szlovák hegyimentők. A mostoha időjárás miatt nem akadtak a nyomára. Igaztalanul vádol tehát, aki azt állítja: azért hagyták sorsára a Magas-Tátrában szerencsétlenül járt férfit, mert az magyar volt.

Lehóczki László, a Miskolci Speciális Felderítő és Mentőcsoport vezetője vette a védelmébe e szavakkal szlovák kollégáit. Személyes tapasztalatai mondták vele mindezt: a miskolci csoport öt tagja a polgári védelem támogatásával a múlt héten a Magas-Tátrában járt. Eleve nek és holtak felkutatására kiképzett kutyáik munkáját ajánlották fel, s a kapcsolatot szerették volna felvenni a Tátrai Nemzeti Park hegyimentőivel. Lehóczki Lászlóék azóta egy itthoni országos rádióműsorban megkapták a magukét. Azt állították rólok, hogy félcipőben, hegyvidéki viszonyokra felkészületlenül érkeztek, s hogy pincsivel próbáltak nyomot keresni. A férfi állítja: ebből semmi sem igaz. Csoportjuk felszerelését a szlovák hegyimentők elismeréssel illették. A miskolciak között volt profi alpinista is. A velük utazott két kutya egyike német juhász, a másik welsh terrier, ami kistermetű ugyan, de semmiképpen

Lehóczki László a speciális nyomkereső kutyákkal a Magas-Tátrában. Segítségükre nem tartottak igényt.

nem téveszthető össze a pincsivel. Az apró négy lábú ölben tartva, a hó felszínéről is képes szagmintát venni. Hogy ezt a képességét a Tátrában nem kamatoztathatta, az nem a miskolciakon múlott.

- A szlovákok barátságosan fogadtak bennünket, s készségesen tájékoztattak a mentés mozzanatairól. Azt sem titkolták, hogy alapszabályuk nem teszi lehetővé külső erők igénybevételét. Erre nem is volt szükségük: nagy rutinnal és helyismerettel rendelkező, összeszokott szakembe-

rekról van szó, akik mindent megtettek a magyar hegymászóért. A mostoha időjárás az oka, hogy lassan haladtak, s nem jutottak eredményre - mondta lapunknak az azóta hazatért Lehóczki László.

Mint megtudtuk: megjósolhatatlan, hogy előkerülnek-e valaha a magyar hegymászó maradványai. Az viszont tény, hogy a most felfüggesztett kutatás során két, korábban szerencsétlenül járt és az idő tájt hiába keresett alpinista csontjaira bukkantak.

koval együtt - a Magyar Rádió Rt. Miskolci Szerkesztőségébe, ahová a megyei lapok képviselőit is meghívták. A téma természetesen - a közelgő népszavazásra is tekintettel - a NATO-csatlakozás volt.

Amikor a NATO felé haladunk, hosszú távra kívánjuk garantálni Magyarország biztonságát, védelmét - jelentette ki Simonyi András. Hozzáteve: erősebbek lesznek a határaink, de a NATO-tagság a gazdasági megerősödésünknek is feltétele.

gesség, akár egy másfajta csoportosulásban való részvétel - sokkal drágább lenne számunkra. Másrészt pedig Európa biztonságát hosszú távon is a NATO fogja meghatározni. Emlékeztetett arra: Boszniában a NATO nélkül ma sem lenne béke. Azt is határozottan leszögezte: senki nem hozhat Magyarországot hozzájárulása nélkül olyan döntést, hogy magyar katonákat külföldre küldjenek.

Lapunk egyik kérdésére válaszul a nagykövet elmondta: amennyiben a népszavazás eredménye a csatlakozásról nemleges

tések elkerülhetetlenek, de nem minden eztán jelentkező költséget kellene a NATO-csatlakozás számájára írni. A tagsági díjjal, vagyis a NATO-költség 0,65 százalékát kitevő 10-11 millió dollárnyi kiadással kapcsolatban jelezte: ezt az összeget ki lehet gazdálkodni egy kevésbé pazarló katonai költségvetéssel, átgondoltabb beszerzésekkel. Ez azzal az előnnyel is járna, hogy végre az állampolgárok számára átlátható lenne: mennyi megy el fegyverekre, mennyi kiképzésekre, szociális célokra.

Tűzkár az istállóban

Felsőzsolca (ÉM) - Sikerrült megfékezniük a tűzoltóknak azt a tüzet, amelyik tegnapi - vélhetően az elektromos rendszer hibája miatt - ütött ki egy felsőzsolcai istállóban. A kárt százezer forintra becsülik.

Ne féljünk az oroszlántól?!

Miskolc, Mezőkövesd, Ózd (ÉM - SZK) - Megyénkben aligha fordulhatna elő, hogy a lakásban tartott oroszlán egyszerűen megszökik, vagy a gazdájára támad. Mind ez ideig ugyanis sem a miskolci, sem a mezőkövesdi, sem az ózdi jegyzőhöz nem fordultak vadállattartási kérelemmel. Igaz ez nemcsak az oroszlánra, hanem minden más vadállatra is. Csak hogy a budapesti oroszlánhoz sem kértek engedélyt...

Mint ismert: a fővárosban gazdájára támadt egy oroszlán. Fejér Levente ózdi aljegyző a budapesti eset kapcsán elmondta: a jogszabály szerint minden „házi” vadállat által okozott kár felelőssége a vadállattartót terheli, minthogy a vadállattartás a fokozott veszéllyel járó tevékenységek körébe tartozik. Egyedül abban az esetben mentesül a felelősség alól a tartó, ha a vadállattartás körén kívül eső és objektív, elháríthatatlan ok áll a

háttérben. (Példaként említhető mondjuk a földrengés következtében elszabadult vadállat károkozása.) A polgári törvénykönyv azonban nem részletezi, mely állatok tartoznak a vadállat kategóriájába.

A megyeszékhely jegyzője, Szádeczki Zoltán úgy fogalmazott: hál' Istennek Miskolcon még kígyó tartására sem kértek eddig engedélyt. Ez akár megnyugtatólag is hathatna, csak hogy Miskolc egyik jó nevű díszmadártenyésztője állítja: biztos tudomása van arról, hogy sok veszélyes állatot tartanak házi körülmények között a városban. A washingtoni egyezmény alapján kibocsátott engedély csak a védett állatok kereskedelméhez kell, de például a kígyók közül sem mind védett, veszélyes pedig azok között is lehet. De jelenthet veszélyt a sikló is, vagy a madárpók, s azok a skorpiók, amelyeket még a volt Szovjetunióban dolgozók csempészték át sokszor gyűfáskatulyájában a határon.

Aki viszont erre kapható, az

nyilván nem folyamodik jegyzői engedélyért - vélekedik Molnár Attila, a Miskolci Vadaspark igazgatója. Ő egyébként - mint mondja - nem is ismeri a vadállat kategóriáját. Úgy tartja: vannak vadon élő állatok, de azok általában természetes környezetükben nem jelentenek veszélyt.

A probléma akkor kezdődik, mikor sznobizmusból valaki elhatározza, hogy kiemeli őket ebből a környezetből. Végső soron tehát ezektől az emberektől kell félnünk. Jóllehet az igazgató is sürgeti az állatvédő törvényt, amely legalább világosan szabályozná az állattartás kereteit, azonban csodát attól sem remél. (Példaként elmondta, tájékozódott arról, hány - tiltott - pittbullt tartanak nyilván az országban: összesen kettőt, azok közül is csak az egyik ivartalanított.) Szerinte az igazi áttörést az jelentené, ha az emberek tudatában meg se fordulna, hogy a természet törvényeit áthágják. „Akinak felesleges pénze van, s azt mindenképp az állatokra akarja fordítani, jobban teszi, ha valamely állatkeretet segíti, fejleszti vele.”